

A Hajnal

Krisztus jelenlétének hírnöke

A Hajnal magazine

június 2025

Tartalomjegyzék

Kiemelt cikk.....	2
<i>A Lélek szülötte</i>	<i>2</i>
Bibliai tanulmányok	18
<i>Káin és Ábel áldozatai</i>	<i>18</i>
<i>Noé oltárt épít</i>	<i>22</i>
<i>Ábrahám felajánlja fiát, Izsákot</i>	<i>26</i>
<i>Izsák az Úr nevét hívja segítségül</i>	<i>29</i>
<i>Jákob felállít egy kőoszlopot</i>	<i>32</i>
Keresztény élet és tanítás.....	35
<i>Engedelmeskedés Isten akaratának.....</i>	<i>35</i>

Kövesd végig a Bibliádat

A Lélek szülötte

"Bizony mondom nektek, ha nem születnétek újjá, nem láthatjátok az Isten országát." - János 3:3.

A "Lélektől született" címet és a nyitó versünkben szereplő "újjászületett" kifejezést a keresztények már régóta használják azoknak a jelenlegi állapotára, akik elfogadták Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak. Sokan azt is hiszik, hogy azok, akik külsőleg ezt az állítást teszik, haláluk után garantáltan mennyei jutalmat kapnak, és a kudarcnak alig vagy egyáltalán nincs esélye, függetlenül a jelenlegi életvitelüktől. Bármennyire is kritikusan fontosnak kellene lennie ezeknek az állításoknak, meglepő, hogy viszonylag kevés keresztény igyekszik megérteni minden egyéb részletet azzal kapcsolatban, hogy mit jelent "a Lélektől születni" vagy "újjászületni".

A szövegünkben szereplő szavakat Jézus Nikodémushoz, egy farizeushoz intézte, aki éjszaka kereste fel a Mestert, hogy többet tudjon meg róla és a tanításairól. (János 3:1,2) Jézus Nikodémushoz

intézett szavai Isten tervének egy fontos jellemzőjére hívják fel a figyelmet, amelyet a Szentlélek, vagyis Isten ereje valósít meg. Az isteni elrendezésnek ez a vonása az, hogy azoknak, akik Krisztussal együtt akarnak élni és uralkodni az ő Atyjának országában, amely a föld minden családját megáldja, előbb "újjá kell születniük" egy új életre. Jézus a szél láthatatlan erejét használta ennek az új életnek az egyik jellemzőjének illusztrálására: "Így van mindenki, aki a Lélektől születik." 8. vers.

Nikodémus nem értette, mit ért Jézus azon, hogy a Lélektől való születés alatt. Azt kérdezte: "Hogyan születhet meg az ember, ha már megöregedett, bemehet-e másodszor is az anyja méhébe, és megszülethet-e?" (4. vers). Jézus megmagyarázta: "Ami testből születik, az test, ami pedig Lélekből születik, az lélek". (6. vers) Kétséges, hogy Nikodémus megértette-e ezt a magyarázatot. Azt azonban közvetíti, hogy a születés gondolata az új élettel kapcsolatban, amelyről Jézus beszél, csak szimbolikus értelemben használatos. Nem arról van szó, ahogyan Nikodémus sugallta, hogy az ember újra belép az anya méhébe, hogy a szó szoros értelmében másodszor is megszülessen.

Itt is, mint oly gyakran a Bibliában, egy szófordulatot használnak, hogy segítsenek megérteni egy nagy

igazságot. A születés szó azonnal egy új élet gondolatát idézi fel bennünk. Jézus azt mondja, hogy a Szentlélek ereje által egyeseknek újjászületést kell átélniük, ami egyszerűen azt jelenti, hogy új életre kell jutniuk. Ez egy olyan élet lenne, amely annyira különbözik a "testből születettekétől", hogy akik ebbe születnek bele, láthatatlanok és hatalmasak lesznek. Mivel ezek a Szentlélek, vagyis Isten ereje által születnek, Isten szellemi gyermekeivé válnak. 1 János 3:2

Bár a Lélek születése nem jelenti azt, hogy az újjászületéshez szó szerint be kell lépni az anya méhébe, a metaforát az Újszövetség különböző írói igen részletesen alkalmazzák, amikor a Szentlélek munkájának erre az aspektusára utalnak az Úr felszentelt hívők szívében és életében. Sajnos, a Biblia egyes fordításai a legtöbb esetben nem mutatják be világosan, hogy a szerzőknek mi járt a fejükben. Ez ahhoz a téves nézethez vezetett, hogy valaki születhet a Lélektől, miközben még mindig testben van. Ebből a tévedésből származik az a kifejezés, hogy "újjászületett keresztények".

Az újszövetségi időkben beszélt görög nyelvben csak egyetlen szó van a nemzés és a születés leírására. Ez a szó a "gennao". Ezért amikor Jézus

és az apostolok használják, a szövegkörnyezet alapján kell eldönteni, hogy a nemzésre vagy a születésre utal-e a , vagy pedig bizonyos esetekben az új élet életre hívásának teljes folyamatát értik alatta.

Ez a görög "gennao" szó a Máté 1:1-16-ban szerepel, ahol Jézus genealógiája olvasható. "Ábrahám nemzette Izsákot, Izsák pedig Jákobot, Jákob pedig Júdást és testvéreit" - áll a feljegyzésben. A "nemzett" szót harminckilenc alkalommal használják ebben a beszámolóban, és minden esetben helyesen fordítják nemzettnek. Nyilvánvaló, hogy ebben az esetben a begat a helyes fordítás. Milyen furcsán hangzana, és milyen valótlan lenne azt mondani, hogy "Ábrahám szülte Izsákot"! Ez a szentírási példa rámutat arra a tényre, hogy a természetes emberi világban a férfi biztosítja a nemzést, és a nő szül. Mindkettőre szükség van ahhoz, hogy egy új élet elkezdődjön.

Egy másik példában a görög "gennao" szó kétszer szerepel, és ugyanabban a versben "született" és "nemzett" szóval is fordítják. A szöveg így szól: "Tudjuk, hogy aki Istentől született, az nem vétkezik; aki pedig Istentől nemzett, az megtartja magát, és a gonosz nem érinti meg őt". (1János 5:18) A következetesség érdekében a fordítóknak mindkét

esetben a "nemzett" szót kellett volna használniuk. Az egyetlen nyilvánvaló ok, amiért ezt nem tették, úgy tűnik, az a vágy volt, hogy a fordítás frazeológiája kevésbé ismétlődjön.

Született most-született a feltámadásban

Ha a születés metafora teljes jelentését vizsgáljuk, arra a következtetésre kell jutnunk, hogy ahhoz, hogy megszülessünk, előbb nemzettnek kell lennünk. Más szóval, amikor egy új életet akarunk életre hívni, akkor először is meg kell történnie a nemzésnek, majd a várandósság időszakának, amely alatt az embrió táplálkozik és fejlődik, és így felkészül a megfelelő időben történő megszületésre. Így mutatja be nekünk a Szentlélek kettős munkáját a Szentírás. Amikor Jézus azt mondta Nikodémusnak: "Újjá kell születnetek", a Szentlélek befejezett munkájáról beszélt, amely a feltámadásban új és magasabb rendű életet ad azoknak, akik teljes mértékben Isten akaratának teljesítésére szentelik magukat. A Nikodémusnak adott rövid leckében Jézus nem ment bele a részletekbe, hogy megmutassa, hogy mielőtt bárki a Szellemtől születne, előbb a Szellemtől kell megszületnie. Az Újszövetségben azonban máshol világosan kifejtik ezeket a részleteket.

Azt olvassuk: "Az ő [a Mennyei Atya] saját akaratából nemzett minket az igazság igéjével, hogy teremtményei első gyümölcseivé váljunk." (Jakab 1:18) Ez egy fontos szöveg, mert nemcsak azt mutatja meg, hogy a nemzés nem testi, hanem a keresztény ember szívében és elméjében történik, hanem azt is, hogy ez Isten akaratából történik "az igazság igéjével". Az 1Péter 1:23-ban ugyanezt az információt kapjuk. Itt ezt olvassuk: "újjászületve ["gennao"], nem romlandó magból, hanem romolhatatlanból, az Istennek igéje által, amely él és megmarad örökké". Itt a "gennao"-t helyesebb lenne "nemzettnek" fordítani.

Milyen világosan kifejezi ez a nemzés gondolatát, hiszen Péter a "magra" utal. A nemzés természetes folyamatában a nemzés az, ami a mag által valósul meg, nem pedig a születés. Az apostol tehát itt az új élet kezdetére, vagyis nemzésére utal, nem pedig annak a születésben való kiteljesedésére. A nemzés magja, mondja, "Isten igéje".

Megtanultuk, hogy a Szentírásban Isten minden szava Lélek által ihletett. Az ószövetségi prófeciákat a régi idők szent emberei írták, mivel "a Szentlélek ihlette őket". (2Péter 1:21) Jézus minden tanítása a Szentlélek általi megvilágosítás közvetlen eredménye. Ugyanez igaz az apostoli írásokra is.

Amikor Jézus a Szentlélek eljövetelére utalt, azt "az igazság Lelkének" nevezte. (János 15:26; 16:13) Világos tehát, hogy az Igazság Igéje által nemzettek lenni azt jelenti, hogy az ember a Szentlélek által nemzett.

Ez egy fontos tény, és ha világosan megértjük, az segít megóvni bennünket attól a felfogástól, amelyet sok keresztény vall, akik azt hiszik, hogy a Szentlélek közvetlenül belép a hívők életébe, megtisztítja őket minden bűntől, és lehetetlenné teszi, hogy valaha is kegyelemből elbukjanak. Ez a téves nézet vezet ahhoz a téves felvetéshez, hogy "ha egyszer kegyelemben vagy, mindig kegyelemben maradsz".

Jakab és Péter az igazi gondolatot adja nekünk. Arról van szó, hogy az Igazság Igéje által új élet kezdődik a hívő elméjében és szívében. Nem azt jelentené ez tehát, hogy mindenki, aki Isten Igéjét olvassa, a Szentlélek által nemzetté válik? Egyáltalán nem. Nézzük tovább a metaforát. Minden feltételnek megfelelőnek kell lennie a mag befogadásához, hogy a nemzés megtörténhessen. Így van ez a Lélek nemzésének esetében is. Sokan olvassák Isten Igéjét, akiknek elméje és szíve nem fogékony annak életadó igazságaira; és bár kaphatnak némi vigasztalást a lapjairól, és némi útmutatást, amely

segít eligazodni a mindennapi feladataikban, mégsem nemződnek új életre.

Teljes megadás

Az isteni akaratnak és Isten Igéjének szent impulzusainak való teljes átadás a szükséges feltétele annak, hogy valóban felkészüljünk a Szentlélek nemző erejének az Igazság Igéje általi befogadására. Isten szerepe ebben a csodálatos elrendezésben, amelynek révén néhányan elnyerik a halhatatlan életet az isteni síkon, az ő Szellemtől ihletett Igéjének - úgymond magjának - a rendelkezésre bocsátása volt. Isten tervének ez az aspektusa az ő gondolatainak a hívő gondolatai fölötti hatalma által valósul meg. A Teremtő még korlátlan hatalommal a kezében sem hatol be egy másik elméjébe, és nem kezdi meg egy új elme kifejlesztését az érintett akaratlagos befogadása nélkül.

Itt tükröződik Mennyei Atyánk egyik legcsodálatosabb tulajdonsága. Amikor Isten Lelke a vizek színén mozgott az eredeti teremtéssel és a föld emberi lakhatásra való előkészítésével kapcsolatban, az az ő hatalmának önkényes gyakorlása volt, de nem így van ez azok nemzésében, akiknek Krisztussal együtt kell élniük

és uralkodniuk. Ő gyakorolta hatalmát, hogy betöltse az Igét az ő gondolataival, amelyek kifejezik az ő akaratát ezekkel kapcsolatban, és biztosítja őket arról, hogy minden szükséges útmutatást és segítséget meg fognak kapni ahhoz, hogy megismerjék és teljesítsék az ő akaratát. Ezután megvárta, hogy az egyén, akit gondviselése az Igével kapcsolatba hozott, önként eldöntse, hogy teljes mértékben és teljesen alávetik-e magukat az ő akaratának, ahogyan azt a Szentlélek az Igén keresztül kifejezte, vagy sem.

Isten az ő drága Igéjében sok csodálatos ígéretet jegyzett fel a "dicsőségről, dicsőségről és halhatatlanságról". (Róma 2:7) Kinyilatkoztatta, hogy ezek által a "rendkívül nagy és drága ígéretek" által "az isteni természet részeseivé" válhatunk. (2Péter 1:4) A Szentlélek ihlette Jézust, hogy azt mondja: "Elmegyek, hogy helyet készítek nektek. ... Visszajövök, és magamhoz veszek benneteket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is". János 14:2,3

Ahogy Isten Igéjét tanulmányozzuk, ezek az ígéretek a figyelmünkbe kerülnek, és rájövünk, hogy milyen csodálatosak. Örülünk annak a dicsőséges rendelkezésnek is, amelyet Isten az emberiség világa számára tett, és amelyet Péter úgy ír le, mint

"helyreállítást", vagyis a földi élet helyreállítását. Örülünk annak a felismerésnek, hogy Isten minden szent prófétája a világ kezdete óta megjövendölte a "minden dolgok helyreállításának idejét", és várakozással tekintünk e földi ígéretek beteljesedése elé. ApCsel 3:20,21

Ahhoz azonban, hogy elérjük a Biblia mennyei ígéreteit, önátadásra és áldozatra van szükség. A mennyei szellemi születéshez vezető út "keskeny", nehéz út. (Máté 7:14) Jézus azt mondta: "Ha valaki utánam akar jönni [tanítványom akar lenni], tagadja meg magát, vegye fel keresztyét, és kövessen engem". (Máté 16:24) Emlékezzünk Pál apostol felszólítására is, hogy testünket "élő áldozatul" mutassuk be. (Róma 12:1) A mennyei elhívás e feltételei elsőre nehéznek tűnnek, mégis a hozzájuk kapcsolódó ígéretek szerint, ha hűségesek vagyunk, Krisztussal együtt élhetünk és uralkodhatunk, és vele együtt áldhatjuk meg a föld minden családját. Jelenések 20:4,6; 1Mózes 12:3; 22:18; Galata 3:8.

Azok számára, akik Isten mennyei isteni családjának részévé akarnak válni, és az eljövendő országában megáldani az emberiség többi részét, Isten nagy terve, ahogyan az Igében kinyilatkoztatott, tovább növeli isteni Építészének megbecsülését. Az Ő szeretete, amellyel Fiát adta, hogy az egész világ

megváltója és Megváltója legyen, egyre növekvő szeretetet vált ki belőlük. (János 3:16,17) Krisztus szeretete, amikor az emberiségért szenved és meghal, egyre mélyebbre és mélyebbre hatol a szívükbe. Ha ilyen nemes gondolatokat találunk a szívünkben, és ezek által gyakoroljuk magunkat, akkor Pál apostolhoz hasonlóan arra a következtetésre jutunk, hogy "többé nem [magunknak] kell élnünk", hanem Jézusnak és a szerető Mennyei Atyának, aki elküldte őt, hogy a világ Megváltója legyen. 2Korinthus 5:14,15

Miután eleget tettünk Isten meghívásának, hogy átadjuk magunkat neki, hogy az ő Lelke által ihletett Igéje irányítson minket, tudjuk, hogy a Szentírás ígéretei, amelyek azoknak szólnak, akik megfelelnek ennek a feltételnek, ránk is vonatkoznak. Azok a mennyei otthonra és az isteni természetre vonatkozó lelkesítő ígérek, ahelyett, hogy mint korábban, valami tőlünk független, Isten tervének csupán érdekes vonásaként tekintett dolog lennének, most életadó hatással lesznek az életünkre. Az Istennek való átadás révén a mag azonnal elkezd létrehozni az új élet reménységét. Istentől nemzettek vagyunk "az igazság igéje" által. Jakab 1:18

Az új élet csodája

Ahogy csak Isten képes fát teremteni, úgy minden élet is csoda, mivel véges elménk nem képes felfogni. Tanúi vagyunk egy újszülött csodájának, és ösztönösen felismerjük, hogy valójában nem a szülők adták az életet ennek a gyermeknek. Ők egyszerűen megfeleltek azoknak a feltételeknek, amelyeket Isten évezredekkel ezelőtt tervezett, hogy a Földet végül megtöltse az ő emberi teremtményeivel. (1Mózes 1:28). Sokkal magasabb szinten ez azokkal kapcsolatban is igaz, akiket Isten az Igazság szava által nemzett. Ez Isten legnagyobb csodái közé tartozik, amelyekben való közreműködés áldott kiváltságunk.

Egyes csodák szinte azonnal, mások hosszú idő alatt valósulnak meg. Amikor Jézus így szólította Márta és Mária halott testvérét: "Lázár, jöjj ki", és aki halott volt, "kijött", ez egy rövid idő alatt végbement csoda volt. (János 11:43,44) A teremtés csodája azonban, ahogyan az egész világegyetemben megmutatkozott, hosszú időperiódusokat vett igénybe a megvalósuláshoz. A Lélekhez jutás és a születés csodája szintén hosszú időre terjed ki.

Gondoljatok arra az időre, amelyet a nemzés magjának - vagyis Isten Igéjének - előkészítése

emészt fel. Isten Lelke csodálatos módon vezette a Biblia megírását. Évezredek ezreit vette igénybe, hogy így Isten gondolatait olyan módon rögzítsék, hogy azok az emberi elmébe és szívbe kerülhessenek, elgondolkodhassanak, és az olvasó választása szerint elfogadják vagy elutasítsák azokat. Isten közvetlenül is betölthette az ember elméjét a gondolataival, de honnan tudná bárki is, hogy azok Istentől származnak? Emellett milyen nyugtalanító lenne az ember számára, ha felfedezné, hogy az elméjét kényszerített gondolatokkal töltik meg, mint egy robotot. Milyen bölcsek Isten útjai! Isten csodatevő ereje működik az ember életkörülményeinek alakításában, hogy előkészítse a nemző mag elméjébe való belépést, de mindenkinek önként kell elfogadnia és cselekednie ezeket a dolgokat.

Csak akkor vesszük komolyan Isten Igéjét, ha felismerjük, hogy szükségünk van az isteni segítségre. Mennyei Atyánk végtelen bölcsességében és szeretetének gyengédségében pontosan tudja, hogy milyen tapasztalatok érintik meg a leghatékonyabban azoknak a szívét, akiket el akar hívni, hogy az elhívott odafigyeljen az ő Igéjére. A Szellem általi nemzésre való előkészítésnek ez a munkája csodálatos, ahogyan a nemzés magjának

előkészítése is Isten Szellemé által történt. Isten tervének eme vonásában Isten szerepének minden aspektusa csodás volt és az is, ahogyan minden újszülött gyermek születése is csodát jelent.

Azok esetében, akiket az Isten által e célból felülbírált életkörülmények tettek fogékonnyá, és akik tanulmányozták az Igét, és önként átadták életüket teljes mértékben az abban kifejezett isteni akarathoz, a Szellem nemzése bizonyosságot jelent. Mindazok, akikkel Isten így bánik, követelhetik a dicsőség, a tisztesség és a halhatatlanság ígéreteit, abban a biztos tudatban, hogy ha továbbra is hűségesek maradnak az Úrhoz, megkapják az "élet koronáját". Jelenések 2:10

A nemzés és a születés ábrájával összhangban a Szentírás feltárja, hogy amint az embrió új életet fejleszt, ezt is Isten Lelke végzi el az ő Igéje által. Új szellemi elménk Isten ígéreteiből táplálkozik. A szellemi növekedésnek, ha Istennek tetszik, az isteni képmásnak kell megfelelnie. Így Isten Lelke elősegíti a békesség, az öröm, a hosszútűrés és a szeretet keresztény gyümölcsének növekedését. (Galata 5:22,23; 2Péter 1:5-7) Pál gyönyörű leírást ad a Szentlélek e munkájáról, mondván: "Újuljatok meg elmétek lelkében; ... öltözzétek fel az új ént, amely

Isten képmására teremtetett igazságra és az igazság szentségére". Efézus 4:23,24

Amikor az új élet olyan szintre fejlődik, hogy készen áll a születésre, romlandó testünk a halálba megy, és az új élet születése a feltámadás révén valósul meg. (1Kor 15:53,54) Itt Isten Léleke, vagyis ereje tovább érvényesül. Pál erről a hatalmas hatalomról beszél, amelyet arra használt, hogy feltámassza Jézust a halálból, vagy, hogy az általunk tárgyalt szimbólumot használjuk, hogy a Lélek általi születését előidézzék. Beszél "Isten hatalmának hihetetlen nagyságáról számunkra, akik hiszünk neki. Ez ugyanaz a hatalmas hatalom, amely feltámasztotta Krisztust a halálból, és a mennyei birodalmakban Isten jobbján, a dicsőség helyére ültette őt". Efézus 1:19,20

Amikor Nikodémushoz beszélt, Jézus a szelet használta, hogy segítsen szemléltetni azoknak néhány jellemzőjét, akik a feltámadásban a Lélektől születnek. (János 3:8) A szél egyszerre láthatatlan és hatalmas. Ilyenek lesznek mindazok, akiket először a Lélek az Igazság Igéje által nemzett, és akik az Igéből táplálkozva tovább fejlődnek, amíg készen nem állnak arra, hogy "a szentek örökségének részesei legyenek". (Kolossé 1:12) Az isteni hatalom fogja ezeket a mennyei életre

felmagasztalni. Mennyei, vagyis mennyei testet kapnak - romolhatatlan és halhatatlan -. 1 Korinthus 15:40-44,53-58.

Az ádami fajból nem mindenki, aki Krisztus vére által megváltatik, fog ily módon mennyei lényekként újjászületni. Jézus nem azt mondta Nikodémusnak, hogy újjá kell születni ahhoz, hogy újra élhessünk. Azt mondta, hogy újjá kell születni ahhoz, hogy valaki meglássa az Isten országát, amely a mennyben van. (János 3:3; Máté 4:17.) Az utalás tehát azokra vonatkozik, akik Jézussal együtt mennyei uralkodóként lesznek az ő Atyjának régóta megígért országában. Minden királyságban vagy kormányzatban vannak az uralkodók és az alattvalók. Jézus és a jelen kor igaz tanítványai lesznek az uralkodók Isten országában. Ezek akkor fognak újjászületni. Jézus volt az első, aki megtapasztalta ezt a nagy változást az életnek az emberiből szellemivé válását. Az ő tanítványai, az ő igaz egyháza a korszak végén az "első feltámadásban" tapasztalják meg ezt az újjászületést. (Jelenések 20:5,6) Akkor Isten ígéretei a helyreállított emberi életről, vagyis a helyreállított emberi életről, a mennyből kiáradnak a föld minden családjára. János 3:14-17; Jelenések 21:2-5.

Káin és Ábel áldozatai

Kulcsversek: Az Úr megkérdezte Káintól: "Miért haragszol ennyire?". Miért nézel ilyen levertnek? Elfogadnak, ha azt teszed, ami helyes. De ha nem vagy hajlandó azt tenni, ami helyes, akkor vigyázz! A bűn ott gubbaszt az ajtóban, és alig várja, hogy uralkodjon rajtad." - 1Mózes 4:6,7.

***Válogatott Szentírás:
1Mózes 4:1-25***

A féltékenység a bukott emberiségben már fajunk kezdete óta felütötte csúnya fejét. A Káin és Ábel történetében kibontakozó nagy erkölcsi dráma mindenki számára mélyen tanulságos. A tanulságok átgondolása elősegíti és megerősíti az igaz életet. Kulcsverseink a történet tanításának lényegére összpontosítanak. Káin volt Ádám és Éva elsőszülöttje. Szülei kétségtelenül izgatottak és el voltak ragadtatva Isten nemzési ajándékának eredményétől. Hamarosan azonban Ádámnak és Évának született egy másik fia, Ábel. Káinnak most

már a volt konkurenciája a szülői szeretetért és figyelemért. Ez lehetett az egyik kezdeti oka annak, hogy féltékeny volt Ábelre.

A Szentírás megjegyzi, hogy Ábel juhokat tartott, Káin pedig a földet művelte. Idővel Káin áldozatot mutatott be a föld terméséből az Úrnak. Ő volt az első azon a napon, aki áldozott az Úrnak. Nagy elégedettséget érezhetett áldozatának elsőségében. Ábel ezután mutatta be áldozatát az Úrnak. Ábel a nyája elsőszülöttjét és annak zsírját áldozta fel. Az Úr tisztelte Ábelt és áldozatát is; Káint és áldozatát nem. A személyes sértés és az áldozatának elutasítása miatt feldühödött Káin arca elborult.

Ábel áldozatát nem csupán azért fogadták el Káinéval szemben, mert az állatáldozat volt, és nem "a föld gyümölcse". Nyilvánvalóan gabonát, olajat és bort áldoztak Izrael sátoros elrendezésében, és ezek elfogadhatóak voltak Isten számára. Káint és áldozatát azért utasították el, mert Ábel igaz volt, ő pedig nem. A féltékenység égett Káin szívében, ami arra késztette, hogy gyűlölje a testvérét. Tudjuk, hogy a testvéri szeretet elengedhetetlen az istenfélő élethez: "Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást, ne úgy, mint Káin, aki a gonoszok közül való volt, és megölte testvérét. És miért ölte meg őt? Mert az ő

cselekedetei gonoszak voltak, testvérének pedig igazak". 1János 3:11,12

Így válik nyilvánvalóvá, hogy az Úr miért utasította el Káint - a gonoszhoz tartozott"! Művei gonoszak voltak. Az Úr azonban, aki mindig irgalmas volt, bátorítást adott Káinnak, mondván: "Miért haragszol? Miért vagy olyan levert? Elfogadnak, ha azt teszed, ami helyes De ha nem vagy hajlandó azt tenni, ami helyes, akkor vigyázz! A bűn ott guggol az ajtóban, és alig várja, hogy irányítson téged. De neked kell leigáznod, és úrrá kell lenned rajta." 1Mózes 4:6,7

Mindannyiunknak hasznára válna az Úr Káinra vonatkozó útmutatása. A bűn az ajtóban áll. Olyan közel van mindannyiunkhoz, de uralkodnunk kell rajta! Ellen kell állnunk neki az élet minden pillanatában. Ahogy az apostol tanítása a Zsidókhoz írt levélben tanácsolja a keresztény embereknek: "vessünk el mindent, ami akadályoz, és a bűnt, ami oly könnyen behálózza. És fussuk kitartóan a számunkra kijelölt versenyt, szemünket Jézusra, a hit úttörőjére és tökéletesítőjére szegezve. ...Gondoljatok rá, aki elviselte a bűnösök ilyen ellenállását, hogy ne fáradjatok el és ne veszítsétek el a bátorságotokat. A bűn elleni harcokban még

nem állatok ellen addig a pontig, hogy vért
ontanak." Zsidókhoz írt levél 12:1-4

Noé oltárt épít

**Kulcsvers: "Ez lesz a szövetség jele köztem és a föld között."
1Mózes 9:13**

**Válogatott szentírások:
1Mózes 8:20-22; 9:8-17**

Hálából Isten gondviseléséből fakadó szabadításáért Noé oltárt épített. Ott emlékezett meg az emberiség történetének új kezdetéről. Az özönvíz megtisztította a bukott fajt; csak az igaz Noé és családja maradt életben. Az Úr látta, "hogyan az ember gonoszsága nagy a földön, és hogy szívének minden gondolata csak gonosz volt szüntelen". (1Mózes 6:5) Noé csak olyan állatokat ajánlott fel, amelyekről tudták, hogy bibliai szempontból tiszták. Azt akarta, hogy minden rendben legyen a továbbiakban. Áldozatából megnyugtató illat áradt Isten számára, aki kijelentette: "Soha többé nem fogom megátkozni a földet az emberi faj miatt, még akkor sem, ha minden gondolatuk és elképzelésük gyermekkoruktól fogva a gonoszság felé hajlik. Soha többé nem pusztítok el minden élőlényt". 1Mózes 8:21

Dicsérjük Noét az újrakezdés iránti szívből jövő vágyáért. Ugyanakkor azt is megjegyezzük, hogy Isten megítélése az emberiségről az, hogy "az ember szívének képzelete gonosz ifjúságától fogva". Kit ne zaklattak volna már gyermekként a játszótéren, vagy ne bántalmaztak volna másokat? Ki nem kötötte meg a száját attól, hogy gonoszat mondjon másokról? Kevesen, ha egyáltalán van ilyen.

A szivárvány Isten tudását és bölcsességét mutatja, amely messze meghaladja az emberi felfogóképességet. Az "*ex nihilo*" - a semmiből - a teológiában gyakran használt kifejezés arra az elképzelésre, hogy Isten a semmiből teremtette a világegyetemet. Pál megerősíti ezt: "Hit által értjük meg, hogy a világmindenség Isten igéje által lett teremtvé, úgy, hogy ami látható, az nem a látható dolgokból lett". Zsidók 11:3

Isten tervezte az atom, az univerzumunk építőkövének összetettségét és annak minden változatát. Csodálkozunk azon, hogy a Teremtés milyen mély gondolatokat tartalmazott. Gondoljunk csak a vízre, amely minden élethez nélkülözhetetlen. Két hidrogénatom hozzáadásával egy oxigénatomhoz Teremtőnk olyan anyagot hozott létre, amely folyékony, gáznemű és szilárd formában is létezhet. A jég, a szilárd forma, könnyebb, mint a

folyékony víz, ezért lebeg. Ennek az Isten által előre megismert tulajdonságnak az a hatása, hogy máskülönben a bolygó vízének nagy része egész évben fagyott maradna. A víz felhőkbe is gyűlik , amelyek, bár több millió kilósak, kecsesen lebegnek a föld felett, és öntözik az alatta lévő talajt.

Ahogy a felhők ontják értékes esőjüket, a napfény átsüt rajta. A vízcseppek megtörik a fényt, és különböző hullámhosszúságokra bontják azt, így jön létre a szivárvány képe és pompás színei. Véletlen egybeesés ez? Természetesen nem! Ez a Mindenható Isten jól megtervezett terve. "Istennek öröktől fogva ismert minden műve." (ApCsel 15:18) A szivárvány a remény szimbóluma. Szépségük inspirál bennünket. Noé számára megerősítette, hogy Isten soha többé nem hoz özönvizet, hogy elpusztítsa a földet. Isten azt mondta: "A szivárvány a felhőben lesz, és én rátekintek, hogy megemlékezzek az örök szövetségről Isten és minden élő teremtmény között, minden testből, amely a földön van". Ez "örökké tartó nemzedékekre" szól. 1Mózes 9:16,12

Ez egy újabb jelentésréteget ad számunkra. "Mi az Ő ígérete szerint új eget és új földet várunk, amelyben igazságosság lakozik." (2Péter 3:13) Az a

föld, amelyben az igazságosság lakik, az a föld, amelyért naponta imádkozunk: "Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is". Máté 6:10

Ábrahám felajánlja fiát, Izsákot

**Kulcsvers: És Ábrahám elnevezte a hely nevét:
"Az Úr-akarja-ellátni", ahogyan a mai napig
mondják: "Az Úr hegyén lesz ellátva."
1Mózes 22:14**

**Válogatott Szentírás:
1Mózes 22:1-18**

Kulcsversünk a Bibliában feljegyzett egyik legerőteljesebb és leggyakrabban tárgyalt eseményből származik. El lehet képzelni, milyen érzelmi traumát élt át Ábrahám és Izsák - Ábrahám Isten parancsa miatt, hogy Izsákot égőáldozatul ajánlja fel, és Izsák megtapasztalta, hogy apja meg fogja őt ölni. Számos magyarázatot írtak már a bibliai történelem e jeles pillanatának vizsgálatára. A keserű történet mégis értékes gyümölcsöt hozott - az ábrahámi ígéret megerősítését. "Ezt mondja az Úr: Mivel engedelmeskedtél nekem, és még a fiadat, az egyetlen fiadat sem tartottad vissza, a saját nevemre esküszöm, hogy biztosan megáldalak téged. Megszaporítom leszármazottaidat számtalanra, mint

a csillagokat az égen és a homokot a tengerparton. Utódaid meghódítják majd ellenségeik városait. És leszármazottaid révén a föld minden népe áldott lesz - mindezt azért, mert engedelmeskedtél nekem." 1Mózes 22:16-18

Ábrahám Istenbe vetett bizalma volt a legfőbb. Talán sejtette, hogy Isten nem akarja, hogy végigvigye a hitnek ezt a megnyilvánulását. Erre utal az őt kísérő férfiaknak szóló üzenete. Látva a helyet, ahová Isten vezette, hogy felajánlja Izsákot: "Maradjatok itt a számárral" - mondta Ábrahám a szolgáknak. "A fiú és én még egy kicsit tovább utazunk. Ott imádkozni fogunk, és aztán rögtön visszajövünk". (1Mózes 22:5). Figyeljük meg, hogy azt mondta, hogy "mi", többes számban, "azonnal visszajövünk".

Amikor apa és fia felmentek az áldozat helyére, "Izsák megszólította apját, Ábrahámot, és így szólt: 'Apám! Ő pedig azt mondta: 'Itt vagyok, fiam'. Aztán így szólt: 'Nézd, a tűz és a fa, de hol van az égőáldozatra szánt bárány? És Ábrahám azt mondta: 'Fiam, Isten majd gondoskodik magának égőáldozatra való bárányról. Így ketten együtt mentek el." 1Mózes 22:7,8

Ábrahám megkötözte Izsákot, és éppen azon volt, hogy késsel megölje, amikor az Úr angyala

megállította a kezét. Ott, a közelben, egy bozótosban lévő tövisek közé szorulva, egy kos volt, amelyet Isten gondviselése biztosított. A kos felajánlása Izrael sátorában azt jelentette, hogy az Úr elfogadta a korábban feláldozott bárányt vagy ökröt. Ez arra utal, hogy Isten befejezettnek tekintette Izsák áldozatát, és a kos annak elfogadását jelezte. 9-13. versek

Ábrahám azt mondta: "Fiam, Isten gondoskodik majd magának a bárányról". Az Úr gondoskodni fog, sőt, már gondoskodott is róla. "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözítse a világot általa János 3:16,17

Jézus valóban Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét, és megnyitja az élet kapuját az emberi család helyreállítása előtt. (János 1:29) Ez az evangéliumi üzenet megtestesítője, ahogyan Pál apostol a Galata levélben megjegyezte. "Az Írás előre látva, hogy Isten hit által meg fogja igazítani a pogányokat, előre hirdette az evangéliumot Ábrahámnak, mondván: "Benned áldott lesz minden nemzet". Galata 3:8

Izsák az Úr nevét hívja segítségül

Kulcsvers: "És ott épített oltárt, és az Úr nevét hívta segítségül, és ott állította fel sátrát; Izsák szolgálói pedig ott ástak kutat."

1Mózes 26:25

Válogatott Szentírás:

1Mózes 26:16-33

A mi kulcsversünk Izsák tartózkodásának csúcspontjára összpontosít az éhínség idején. Kezdetben talán úgy gondolta, hogy Egyiptomba megy, ahol a Nílus állandó vízhozama miatt az élelem és a víz gyakorlatilag biztosított volt. Apja, Ábrahám is ezt a stratégiát alkalmazta. (Lásd 1Mózes 12:10) Izsákot azonban Jehova arra utasította, hogy maradjon az Ígéret Földjén. Isten egy tárgyi leckével akart demonstrálni, hogy képes fenntartani a népét. Az Úr nem akarta, hogy Izsák a könnyű utat válassza. A lecke lényege: Isten még a nagyon nehéz helyzetekben is gondoskodik.

A víz elengedhetetlen az éhínség túléléséhez. Izsák, felidézve az apja által a földön ásott kutakat, június 2025

igyekezett felkutatni azokat, és felújítani az értékes vízfolyást. Mi történt velük? A filiszteusok betömték őket, hogy megakadályozzák a használatukat. A Szentírás feljegyzése szerint Izsák "sátrat vert a Gerár völgyében, és ott lakott. És Izsák újra kiásta a vízkutakat, amelyeket még Ábrahám, az ő atyja idejében ástak, mert a filiszteusok eltömték azokat Ábrahám halála után. És nevezte őket azokon a neveken, amelyeken apja nevezte őket." 1Mózes 26:17,18; 21:25-31.

Apja hitének emléke iránti tisztelet és tisztelet befolyásolta Izsákot abban, hogy a kutakat a korábbi elnevezésüknek megfelelően nevezze el. Ez nagyon is megfelel Jeremiás üzenetének: "Ezt mondja az Úr: Álljatok meg az útkereszteződéseknél és nézzetek; kérdezzétek meg az ősi ösvényeket, kérdezzétek meg, hol a jó út, és járjatok rajta, és megnyugvást találtok lelketeknek". (Jeremiás 6:16) Jól tesszük, ha ragaszkodunk az "ősi ösvényekhez", amelyeken atyáink jártak. Ezek az ösvények a föld legmélyebb vízforrásában - a Szentírásban - táruhnak fel, amelyből az Igazság élő vize fakad.

Izsák utasította szolgáit, hogy ássák újra Ábrahám kútjait. Örömteli alkalom volt, amikor az első vizet adott. Az öröm rövid ideig tartott. A helyi pásztorok

összevesztek Izsák szolgálival, mondván: "A víz a miénk". Izsák lemondott róla, találóan nevezte el *Esek-nek*, ami "viszályt" jelent. A szolgálai megásták a következő kutat, de az eredmény ugyanaz volt. A gerari pásztorok összevesztek velük, és Izsák ismét elhagyta ezt a kutat, és *Szitnának* nevezte el, ami "ellentétet" jelent. A kitartás és az Isten ígéreteibe vetett hit megerősítette Izsák elszántságát, és folytatta a feladatot, hogy helyreállítsa apja kútjait. 1Mózes 26:19-21

A harmadik, frissen javított kút is adott vizet, és nem volt vita a jogokat illetően. Izsák *Rehobothnak* nevezte el, ami "széles helyet" jelent. "Ezért nevezte el *Rehobotnak*, mert így szólt: "Mert most helyet csinált nekünk az Úr, és termékenyek leszünk a földön". (22. vers) Az ennek való örvendezés előrevetítette a zsoltáros szavait: "Ki is vitt engem egy széles helyre; megszabadított engem, mert gyönyörködött bennem". (Zsoltárok 18:19) Izsákot tehát arra ösztönözte, hogy az Úr nevét segítségül hívja, ahogyan apja, Ábrahám tette.

A modern kori ellenzők megtagadnák Isten népétől az élő vizet - a Szentírást. Ő, mint mindig, gondoskodik rólunk. Ahogy Izsák tette, mi is örömmel hívjuk segítségül az Úr nevét, a mi Szabadítónkat.

Jákob felállít egy kőoszlopot

Kulcsversek: *"Jákob fogta a követ, amelyet a feje alá helyezett, és oszlopként állította fel, és olajat öntött rá. Azt a helyet Bételnek nevezte el." - 1Mózes 28:18,19.*

Válogatott Szentírás:
1Mózes 28:10-22

A mai kulcsversek egy szörnyű helyzet pozitív kimenetelét mutatják. Jákob elmenekült testvére, Ézsau elől. Azt mondják nekünk, hogy amikor Ézsau megtudta, hogy a bátyja elvette Izsák áldását, gyilkos szándékba kezdett. Hangosan kimondta bosszújáról szóló belső gondolatait. Izsák háza táján néhányan meghallották és jelentették. Rebeka, aki most már tisztában volt a helyzettel, azt tanácsolta Jákobnak, hogy menjen el testvéréhez, Lábánhoz PaddanAramba, és ott talán talál magának feleséget.

Rebeka azt akarta, hogy az Úr akarata teljesüljön Jákob érdekében. Mikor megtudta, hogy Izsáknak szándékában áll megáldani Ézsaut, a következő beszélgetést kezdeményezte Jákóbnál: "Most pedig,

fiam, hallgass meg engem. Pontosan azt tedd, amit mondok neked. Menj ki a nyájakhoz, és hozz nekem két szép fiatal kecskét. Elkészítem belőlük apád kedvenc ételét. Aztán vidd el az ételt apádnak, hogy megehesse, és megáldjon téged, mielőtt meghal." 1Mózes 27:8-10

Jákob így válaszolt anyjának: "A bátyám, Ézsau szőrös ember, az én bőröm pedig sima. Mi lesz, ha apám hozzám ér? Látni fogja, hogy megpróbálom becsapni, és akkor megátkoz, ahelyett, hogy megáldana".

De az anyja így válaszolt: "Akkor az átok szálljon rám, fiam! Csak tedd, amit mondok neked! Menj ki, és hozd el nekem a kecskéket!" 11-13. vers.

A tétlen szavak gyakran rossz gyümölcsöt teremnek. Rebeka azt mondta Jákobnak: "Átkozott legyek, fiam", és így is lett. Soha többé nem láthatta Jákobot.

A Beersebából való menekülése során Jákob egy bizonyos helyre érkezett, és az éjszaka közeledtével álomra hajtotta fejét, hogy aludjon és álmodjon. "Eljött egy bizonyos helyre, és ott maradt egész éjjel, mert a nap már lenyugodott. És fogta annak a helynek egyik kövét, és a fejére tette, és lefeküdt arra a helyre aludni. Akkor álmot látott, és íme, egy létra volt felállítva a földön, amelynek a teteje az égig ért, június 2025

és ott Isten angyalai szálltak fel és le rajta." 1Mózes 28:11,12

Álmában Isten a létra fölött állt, és azt mondta: "A földet, amelyen fekszel, neked és utódaidnak adom. A te leszármazottaid is olyanok lesznek, mint a föld pora; elterjedsz nyugatra és keletre, északra és délre; és benned és utódaidban áldott lesz a föld minden családja. Íme, én veled vagyok és megtartalak téged." 13-15. versek.

Felismerve, hogy Isten megerősíti a neki tett nagy ábrahámi ígéretet, Jákob fogta a párnának használt követ, és oltárként állította fel. Megkente olajjal, és a helyet Bételnek nevezte el, ami "Isten házá" jelenti. Vajon nekünk, keresztényeknek van-e felkent sziklánk, amelyre minden reményünk és álmunk épül? Valóban van. Ez Jézus, a Felkent, hitünk sziklája.

Engedelmeskedés Isten akaratának

"Hogy megismerjem őt, és az ő feltámadásának erejét, és az ő szenvedéseinek közösségét, az ő halálához hasonlóvá lévén." - Filippi 3:10.

Az isteni tekintélynek való engedelmesség fogalma azt a gondolatot hordozza, hogy az ember egy elfogadott normának vagy mintának engedelmeskedik. A Mennyei Atya akarata, hogy legyen egy isteni család, amelynek feje Krisztus Jézus, és az emberiségből megváltott egyénekből álló "kis nyáj", akik végül dicsőséget, dicsőséget és halhatatlanságot kapnak. (Lukács 12:32; Róma 2:7) Ennek az osztálynak a specifikációi a következők: "Mert akit előre megismert, azt el is predestinálta, hogy az ő Fiának képmásához hasonlóvá legyen, hogy ő legyen az elsőszülött a sok testvér között". Róma 8:29

Krisztus elkötelezett követői nagyra értékelik a Szentírás tanúságát arról, hogy az ilyen magas jutalomhoz vezető út az önmegtagadás, a kereszthordozás és a Mester nyomdokain való járás

folyamatát foglalja magában. Pál apostol ezzel kapcsolatban így fogalmaz: "Arra buzdítalak titeket, testvéreim, hogy Isten irgalmasságára való tekintettel testeteket élő áldozatként ajánljátok fel, szent és kedves a Istennek - ez az igazi és helyes istentiszteletetek. Ne alkalmazkodjatok e világ mintájához, hanem alakuljatok át elmétek megújulása által. Akkor képesek lesztek megvizsgálni és jóváhagyni, hogy mi Isten akarata - az Ő jó, kedves és tökéletes akarata. Róma 12:1,2

Hűség

A hűség sokban hasonlít a beletörődéshez. Az ember hűséges hűségét írja le egy másik személy iránt, szemben az ilyen személy iránti részleges szimpátiával. A hívők nem barátkozhatnak a világi szelleműekkel, és nem maradhatnak a Mennyei Atyának tetszőek. Teljesen alá kell vetniük magukat az Úrnak és az igazságosság elveinek. Krisztus Jézus azt mondta: "Az én országom nem e világból való". (János 18:36) Ez azt jelenti, hogy az igaz keresztények nem szövetkezhetnek ezzel a "jelenlegi gonosz világgal". (Galata 1:4) Ráadásul a velünk szemben álló erők gyakran a világosság angyalaiként jelennek meg, hogy megtévesszenek. 2 Korinthus 11:14

"A mi állampolgárságunk a mennyben van", és mi arra törekszünk, hogy bőséges bejárást biztosítsunk a mennyországba. (Filippi 3:20) Semmit sem nyerhetünk azzal, ha megalkuvó magatartást tanúsítunk a nagy Ellenfél bármelyik csábításával szemben. A királyok Királya iránti hűségnek önkéntesnek és teljesnek kell lennie. Mi megismertük Urunkat és Megváltónkat, és ennek az ismeretnek az alapján teljes bizalommal vagyunk az ő ügyének tisztességében. Hűségünknek teljesnek kell lennie, mert szeretjük Királyunkat és Kapitányunkat, és fájdalmat okoz nekünk a gondolat, hogy nem tetszünk neki és mennyei Atyánknak.

Bátorság

A bátorság szintén nagyon lényeges tulajdonsága azoknak, akik engedelmeskednek Istennek és az ő akaratának, de nem szabad, hogy önbizalomból fakadjon. Azok, akik felismerik saját gyengeségeiket, akkor lehetnek bátrak, ha bizalmukat a Mennyei Atyába vetik, és tőle várják a kegyelmet és erőt, hogy segítsen minden szükséghelyzetben. (Zsidók 4:16; Példabeszédek 3:5,6) Ha a keresztény Istenre és Krisztusra, az ő kapitányára tekint, és felismeri, hogy az ő erejük által válik erőssé, akkor valóban bátor lehet. Ézsaiás 26:3,4

Jó katonaként bízunk kell abban az ügyben, amiért harcolunk. (2Timóteus 2:1,3) A hitünknek és az ügy igazságosságába vetett bizalmunknak olyan teljesnek kell lennie, hogy minden erőnket és képességünket szabad akaratunkból, önfeláldozó erőfeszítéssel hívjuk elő, hogy együttműködjünk üdvösségünk kapitányával. (Zsidókhoz írt levél 2:10) Keresztény katonaként nem szabad, hogy mentális fenntartásaink legyenek azzal kapcsolatban, hogy helyes-e az, amit a vezetőnk kér tőlünk. Az Istenbe és Krisztusba vetett hitünknek olyan teljesnek kell lennie, hogy még ha nem is értjük mindig, hogy miért szólítanak fel bennünket bizonyos dolgok megtételére, mégis teljes bizalommal leszünk abban, hogy a mennyei bölcsesség vezet bennünket. Róma 8:28

E tanfolyam sikeres elvégzésének kulcsa az, hogy alávetjük magunkat a Mennyei Atya akaratának teljesítése érdekében. A Szentlélek befolyása, ahogyan az Isten Igéjének tanulmányozásán keresztül feltárul, minden Igazságra el fog vezetni bennünket, és ha hűségesen alkalmazzuk az életünkben, igaz jellemet fog eredményezni. János 16:13

Amilyen mértékben keresztényként egyre inkább "átalakulunk" Isten akarata szerint, az "igazság igéjének" megszentelő hatása lehetővé teszi számunkra a lelki fejlődést. (Róma 12:2; Jakab 1:18; János 17:17) Néha azonban mind belülről, mind kívülről nyomás nehezedhet ránk, hogy viselkedésünk vagy hitünk olyan normáknak feleljen meg, amelyek nem feltétlenül azt képviselik, amit mi Isten akaratának tekintünk, vagy amit mi a Szentírás tanításainak tartunk egy adott kérdésben. Nekünk, keresztényeknek egyénileg számot kell adnunk Istennek a gazdálkodásunkról. (Róma 14:12; 1Korinthus 4:2) Ezért nem feltétlenül attól kell vezérelve lennünk, hogy mások mit gondolnak, hanem magunkévá kell tennünk az Igazságot, és "mindent meg kell vizsgálnunk; tartsuk meg, ami jó", ahogyan a régi idők nemes bérmaiak tették. 1Thesszalonika 5:21; Cselekedetek 17:11

Előítélet Antiochiában

Ha a keresztény közösségen belüli gondolkodás vagy cselekvés konformizmusára irányuló befolyásokat vesszük figyelembe, vagy ha túlzott figyelmet fordítunk arra, hogy a hívőtársak hogyan látnak minket, akkor egy erőteljes lecke jut eszünkbe. A Galata 2:11-21-ben Pál elbeszél egy alkalmat, amikor meg kellett dorgálnia Péter apostolt,

június 2025

akit valószínűleg sok zsidó keresztény a legelső apostolnak tartott. Amikor Péter először érkezett Antióchiába, szabadon étkezett a keresztény megtérőkkel, akik születésüktől fogva pogányok voltak. Ezt követően zsidó keresztények egy csoportja érkezett Jeruzsálemből látogatóba. Nyilvánvalóan még mindig ragaszkodtak a mózesi törvények különböző előírásaihoz, és amikor megérkeztek, Péter abbahagyta a pogány testvérekkel való közösséget, mert attól félt, hogy a viselkedéséről szóló hírek eljutnak Jeruzsálembe és az ottani zsidó testvérekhez.

Barnabás és mások követték Péter példáját. Péter jól tudta Kornéliusz megtérése kapcsán, hogy Isten "nem részrehajló". (Cselekedetek 10:34) Ezért tévedett, amikor megtagadta, hogy körülmételetlen hívőkkel egyék, arra utalva, hogy a mózesi törvény a megszentelődés magasabb szintjét nyújtotta, mint a "hit igazsága". (Róm 4:13) Pál ennek megfelelően képmutatásért vádolta Pétert, rámutatva arra, hogy a zsidó keresztények a Krisztus megváltó áldozatába vetett hit alapján új rangot kaptak, és meghaltak a törvény számára. Ennek megfelelően, mivel a törvény senkit sem tudott megigazítani, a pogányokat sem szabadna alávetni. Galácia 2:14-21

Ha az egyház egy olyan Lélekkel született oszlopa, mint Péter, jogtalanul engedhetett a zsidó testvérek egy helytelen hitének befolyásának, és így nem engedett Isten világosan kinyilvánított akaratának, akkor nem lehetünk-e ma sebezhetőek mások véleményével szemben a közösségünkben? Az egyes gyülekezet, vagy eklézsia, amellyel közösségben lehetünk, egy nagyon különleges megállapodás, amelyet Mennyei Atyánk azért biztosított, hogy tápláljon és fejlesszen minket, miközben arra törekszünk, hogy elhívásunk és kiválasztottságunk biztos legyen. Közös tanulmányaink során nem csak a tanulmányozott dolog tényszerű tartalmát kell figyelembe vennünk, hanem az üzenet mögött álló szellemet is. Róma 2:28,29; 7:5,6.

Az 1János 3:14-ben például ezt olvassuk: "Tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életre, mert szeretjük a testvéreket . Aki nem szereti testvérét, az a halálban marad". Az egymással való minden kapcsolatunkban ezt a szentíráshelyet biztosan szem előtt kell tartanunk. Mégis, mivel az Új Teremtésnek ezt a kincsét földi edényben hordozzuk, és mivel buzgón és buzgón szolgáljuk az Urat, teljesen nyilvánvaló, hogy időnként súrlódásokra adódik lehetőség, amikor esetleg másképp fejezzük ki magunkat, mint a testvériség

június 2025

egy másik tagja. (2Kor 5:17; 4:7) Lelkiismeretesen törekedjünk arra, hogy ne a test szerinti külsőségek alapján nézzük egymást, hanem higgyük és cselekedjünk annak tudatában, hogy ahogyan Isten elhívott minket, úgy talált más ékszereket is, akik ugyanúgy küzdenek testükkel, mint mi; és összpontosítsunk azokra a dolgokra, amelyek a szeretet szellemében összekötnék bennünket. 1Sámuel 16:7; 2Korinthus 10:7.

Keresztény szabadság

Az Isten akaratának való alázatos alávetettség szintén fontos a keresztény szabadság gyakorlása szempontjából az Igazság azon pontjaival kapcsolatban, amelyeket nem támaszt alá egy egyértelmű "így szól az Úr". Nem pusztá találgatásokba kell mindannyiunknak bocsátkoznunk, hanem ha valóban van olyan szentírás, amely bizonyítja mondanivalónkat, akkor annak elegendőnek kell lennie. Ha bizonyos esetekben a egy olyan gondolat hangzik el, amely nincs összhangban azzal, ahogyan szerintünk ki kellene fejezni, akkor szabadon beszélhetünk testvéreinkkel egyenként, és szeretetben megvitathatjuk, amíg a Mennyei Atya úgy nem tervezi, hogy tisztázza a kérdést egyik vagy másik

számára. Mindenesetre nem szabad erőszakot alkalmazni a gondolkodás pontos egyezésének elérésére, hanem, ahogy a Biblia kijelenti, "mindenki legyen teljesen meggyőződve a maga gondolkodásában". Róma 14:5

A legkorábbi újszövetségi idők óta az Úr népének gyülekezetei különböző helyeken jöttek létre. A Szentírás iránymutatást ad e csoportok létrehozására. (1Timóteus 3:1-7; Titus 1:5-9; 1Péter 5:1-3) A szolgálatot teljesítőket, legyenek azok vének vagy diakónusok, az egyházközség szavazatával választják meg a szolgálati tisztségekre. Mint ilyen, a gyülekezetet magasabb tekintélyként és az isteni akarat jelzőjeként helyezi előtérbe. Amennyiben az osztály megítélése bizonyos irányelvek vagy gyakorlatok tekintetében eltér a vénségtől, a vénnek alá kell vetnie magát az osztály akaratának, amennyiben ez csak az eklézsia preferenciájának kérdése, szemben az alapvető tanítással kapcsolatos kérdésekkel, erkölcsi kérdésekkel vagy lelkiismeretének megsértésével. Másrészt, és az eklézsia bizalmát élvező vének kiválasztásának felelősségével összhangban, az Úr felülbírált, így , hogy a gyülekezet szavazatával egy konkrét személyt választottak. Ezért az egész csoportnak kötelessége lenne támogatni és bátorítani a véneket, amennyiben észreveszik, hogy

június 2025

igyekszik megismerni és hűségesen teljesíteni az Úr akaratát.

A Party Spirit

Kerülni kell a rivalizálás szellemét vagy a pártoskodást Krisztus testének tagjai között. Az 1Korinthus 1:10-13-ban olvassuk: "Arra kérek benneteket, kedves testvéreim, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával, hogy éljeteek egymással összhangban. Ne legyenek széthúzások a gyülekezetben. Inkább legyetek egy véleményen, egy gondolatban és célban egyesülve. Mert a Chloé házának néhány tagja beszámolt nekem a ti veszekedéseitekről, kedves testvéreim. Néhányan közületek azt mondják: 'Én Pál követője vagyok'. Mások azt mondják: 'Én Apollóst követem', vagy 'Én Pétert követem', vagy 'Én csak Krisztust követem'. Krisztus frakciókra oszlott? Engem, Pált, értetek feszítettek keresztre? Megkeresztelkedett-e valamelyikőtök Pál nevében?" Az Isten népe közötti megosztottságnak komoly aggodalomra kell okot adnia, különösen akkor, ha nyomást gyakorolnak arra, hogy megakadályozzák a más keresztényekkel való közösség lehetőségét, akiket mi Lélekkel születettnek tartunk.

Természetesen lehetnek nagyon is jogos okai annak, hogy az Úr népe között néha szükség van a fizikai elkülönülésre. Mindazonáltal, amennyiben egymást testvéreként ismerjük el Krisztus testében, nem szabad, hogy a szektás szellem megnyilvánuljon. Ha ember alkotta korlátokat hozunk létre, amelyek nem szentírási felhatalmazással rendelkeznek, és úgy gondoljuk, hogy egyes testvérek kisebb különbségek miatt méltatlanok a közösségünkre, akkor fennáll a veszélye annak, hogy olyan szellemet gyakorlunk, amely ellentétes a test egységéről szóló tanítással. Egy ilyen szellem a közösségünkben az Isten akaratával való egyetértés nyilvánvaló hiányát mutatná. Zsoltárok 133:1-3; Efézus 4:1-3,15,16; Filippi 2:3.

Bálványok

A fentiekkel szorosan összefügg az a lehetőség, hogy bálványokat hozunk létre a szolgálatban lévő vezetőinkből. A Jelenések 19:10-ben ez áll: "Leborultam a lábaihoz, hogy imádjam őt, de ő azt mondta: Nem, ne imádj engem. Én Isten szolgája vagyok, akárcsak te és a testvéreid, akik bizonyosságot tesznek a Jézusba vetett hitükről. Csak Istent imádjátok. Mert a prófétaság lényege az, hogy világos tanúságot tegyünk Jézusról." Felmerült, hogy János apostol ebben az összefüggésben Krisztus június 2025

testének hívő tagjait képviseli, különösen a oldalon, abban az időben, amelyben jelenleg élünk. Ezt a gondolatot továbbvive, figyelmeztetnénk, hogy ne imádjuk azokat, akik esetleg közreműködnek abban, hogy Isten Igazságával táplálkozzunk. Értékelnünk kell mindazok hűségese erőfeszítéseit, akik az Úr szolgálatában tevékenykednek, de nem szabad őket az imádat bálványai közé helyezni. Róma 1:25

Úgy tűnik, ugyanez a gondolat Pál apostol szavaiban is megtalálható: "Ne hagyjátok, hogy bárki, aki hamis alázatban és az angyalok imáadásában gyönyörködik, kizárjon benneteket. Az ilyen ember is sokat fecseg arról, amit látott; lelketlen elméje által üres elképzelésekkel felfuvalkodott." (Kolossé 2:18) Az indokolatlan hódolat adása azoknak, akik szolgálnak, olyan helytelen szellemiség, amellyel tisztában kell lennünk, és nincs összhangban Isten akaratával a keresztény ember számára. Nem szabad támogatnunk az ilyen hozzáállást, bár el kell ismernünk és el kell ismernünk mindazokat, akik hűségesen szolgálnak Isten szolgálatában.

Társadalmi nyomás

Ami a világból érkező nyomást illeti, amely a világ normáinak megfelel, sok olyan hatás van, amely a

testünknek tetszene, de megakadályozhat bennünket abban, hogy Isten akaratának engedelmeskedjünk. Éppen ezért olvassuk: "A mennyei dolgokat tartsátok szem előtt, ne pedig a földi dolgokat. Mert meghaltatok, és életetek el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben". (Kolossé 3:2,3). A kultúrával, a kikapcsolódással és a hobbival kapcsolatos sok olyan tevékenység, amely nem bűnös, a testnek tetszik. A keresztény szabadság megbecsülése arra emlékeztet bennünket, hogy ellentétben bizonyos tilalmakkal, amelyeket Izrael népének a törvényszövetség alatt adtak, az Újszövetségben nem találunk sok "ne tedd" tilalmat, ami a hívők viselkedését illeti. Ezért arra vágyunk, hogy szívünkben teljesítsük a szeretet törvényének és az igazságosság törvényének szellemét, ahogyan azt Isten akarata számunkra jelzi.

Bár a keresztény szabadság nem engedi meg, hogy bárki is szabályokat állítson fel egymás számára, ez nem jelenti azt sem, hogy következmények nélkül azt tehetünk, amit akarunk. Ezért lényeges, hogy szentírási útmutatásokat keressünk, amelyek segítenek meghatározni, hogy a különböző törekvések milyen mértékben elégítik ki a testet, vagy összhangban vannak az áldozatvállalás és a megszentelt élet szellemével. Ha egyéni vizsgálat után úgy találjuk, hogy egy adott tevékenység építő,

június 2025

nemesítő és a Mennyei Atyát dicsőítő, akkor a lehető legnagyobb mértékben részt kell vennünk benne. Ha viszont úgy tűnik, hogy nincs lelki értéke, akkor még egy ilyen jó dolgot is az áldozat oltárára kívánhatunk helyezni.

Otthonaink

Egy másik terület, amelyet figyelembe kell vennünk, amikor alávetjük magunkat Isten akaratának, a lakóhelyünkkel kapcsolatos. Természetesen az Úr minden népének különbözőek a körülményei, és az anyagi források, amelyeknek a gondnokai lettünk, jelentősen eltérhetnek. Mindenkinek magának kell keresnie Isten vezetését ezen a területen, mint minden vállalkozásban. Azt azonban biztosan tudjuk, hogy a világban nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy divatos otthonunk legyen, gyakran a végtetekig.

Ilyen példákat valószínűleg végtelenül sokan tudnánk felsorolni, de mi feltesszük a kérdést: "Vajon az Úr népét is érintheti-e az otthonuk külseje és mérete miatti rendkívüli aggodalom?". Lehetséges racionalizálni azt, hogy jelenlegi lakóhelyünkön nagyszabású változtatásokat kell végrehajtanunk, nagy idő és költség árán, mert keresztény társainkat szeretnénk kényelmesen elhelyezni. Természetesen

senki sincs abban a helyzetben, hogy megítélje, mit tesz egy másik testvér vagy testvérnő ezen a vonalon. Azonban szükségünk lehet arra, hogy imádságban beszélgezzünk az Atyával arról, hogy az ilyen részvétel vagy tevékenység bármilyen módon elvonatkoztat-e az általunk kötött áldozati szövetségtől.

A munkahelyen

A munkánkat illetően néhányan közülünk nagyon nehéz és embert próbáló helyzetekben találhatják magukat, amelyek jelentős kellemetlenséget okoznak a testünknek. Aztán előfordulhat, hogy egy rendkívül kedvező munkalehetőség kínálkozik, de ez más munkarendben vagy távoli helyen történő munkavégzést igényel, aminek végső következménye a lelki közösségünk megszakadása lesz. Lehet, hogy bizonyos összejöveleteket most már rendszeresen ki kell hagynunk az új munkahelyi körülmények miatt. Az ilyen és ehhez hasonló döntések meghozatalakor az Úr akaratának keresésére és annak elfogadására kell hagyatkoznunk. Nem lehetséges, hogy a jelenlegi nehéz helyzetünket, amelynek a testünk alá van vetve, azért engedi meg, mert az Úr tudja, hogy szükségünk van néhány tapasztalatra, hogy

megtanítson minket a türelemre és a ráhagyatkozásra?

Másrészt egy lépés lehet az Úr akarata, mint amikor Fülöpöt a pusztába küldte, hogy tanúságot tegyen az etiópiai eunuchnak. (ApCsel 8:26-38) Mindenki tapasztalata ezen a vonalon természetesen a saját helyzetében egyedi. A Szentírás nem határoz meg kemény és gyors szabályokat ezen a vonalon, a kivétel az, hogy mindenkinek "gondoskodnia kell a sajátjáról". (1Timóteus 5:8) Ezen túlmenően a válaszokat, amelyek mindenkinek az egyéni körülményeire vonatkozhatnak, csak úgy lehet megtalálni, ha nagyon közel maradunk az Úrhoz.

Négy fontos lépés

Vegyük fontolóra ezt a négy fontos lépést, hogy elfogadjuk Isten akaratát az élettapasztalatokban.

1. Gyakran tanulmányozzuk személyesen Isten Igéjét. (2Timóteus 2:15) Mivel elköteleztük magunkat, hogy a Mester talpkövetői legyünk, elengedhetetlen, hogy időt szakítsunk a Szentírás rendszeres kutatására, hogy az Atya akaratát és vezetését keressük életünkben, és megismerjük azokat az isteni elveket, amelyeket magatartásunkban alkalmazhatunk. Ha Isten

valóban az első az életünkben, akkor úgy kell rendeznünk az időbeosztásunkat, hogy tudjunk vele beszélgetni, és megkapjuk az erőt, amelyet ő akar adni nekünk.

2. Támogassuk a helyi egyházunkat a rendszeres látogatással és a közösségben és tanulmányokban való részvétellel. Nagyon jól ismerjük azt a figyelmeztetést, hogy "ne hagyjuk el az egybegyűlést", és ezt az elrendezést fontos eszközként kell értékelnünk, hogy a Mennyei Atyától útmutatást kapjunk. (Zsidókhöz 10:25) Az ilyen összejövetel ebben a környezetben többek között elősegíti azt a fajta együttlétet, amely lehetővé teszi, hogy egymás hozzájárulása mindannyiunk kölcsönös szellemi megerősödését és épülését szolgálja, ha helyesen gyakoroljuk. Arról értesülünk, hogy "minden egyesület ellát", és amint találkozunk a közvetlen közösségünkhöz tartozókkal és másokkal a testvériség tagjai közül, amint lehetőségünk van rá, meg fogunk őrizkedni az önfelmagasztalás szellemétől. Efézus 4:16

3. Élj áldozatos életet. Minél nagyobb fokú az önmegtagadásunk, annál kevésbé leszünk kitéve a sóvárgó szellemnek, amellyel az Ellenfél csapdába akar ejteni bennünket, és ezért annál könnyebben fogunk belenyugodni Isten akaratába. "A test

kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége" mind olyan akadályok, amelyeket a Szentlélek befolyása és a Mennyei Atyának való engedelmesség révén le lehet és le is kell győzni, azáltal, hogy arra törekszünk, hogy úgy járjunk, ahogyan a Mesterünk járt. 1 János 2:16

4. Foglalkozzunk gyakori, koncentrált imádsággal. Ha életünk személyes vizsgálata során azt tapasztaljuk, hogy Isten ígéjével ellentétben valamilyen bálványt emeltünk a szívünkben, vigasztalást nyerhetünk az olyan szövegekből, mint az 1Jn 1:9. "Ha megvalljuk bűneinket, hűséges és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól". Így látjuk, hogy kíválságunk a kegyelem trónjához fordulni tisztulásért és segítségért azokkal a dolgokkal kapcsolatban, amelyeket teszünk, és amelyek nem tetszenek az Úrnak, különösen azokban az esetekben, amikor nem vetettük alá magunkat az ő akaratának. Továbbá, ha nagyon érzékenyek vagyunk az igazságosság és az Istennek való tetszés iránt, még akkor is, ha nem vagyunk tudatában bizonyos meggondolatlanságoknak, szívünk imája olyan lesz, mint a következő: "Őrizd meg szolgálodat az akaratlagos bűnöktől is, ne uralkodjanak rajtam; akkor feddhetetlen leszek, és

ártatlan leszek a nagy vétektől. Legyen kedves előtted, Uram, erőm és megváltóm, az én számnak szava és szívemnek elmélkedése". Zsoltárok 19:13,14

Ha belegondolunk, hogy az isteni család tagjává lettünk elhívva, ennek olyan mértékű tiszteletre kell készítenie bennünket, hogy mindent megteszünk, hogy kedvében járjunk, hogy tiszteljük és megszenteljük a nevét. Valóban: "Az Úr tiszteletteljes féelme a bölcsesség kezdete; jó értelemmel és tanítható szívvel rendelkeznek mindazok, akik az Úr akaratát teljesítik". Zsoltárok 111:10